

اتصال مجازی (ZWJ) نویسه‌های در استاندارد یونیکد است که برای حروفچینی رایانه‌های بعضی خطها از قبیل خط فارسی و خطهای هندیک به کار میرود.

در سیستمهای عاملی که از زبانهای «راست به چپ» پشتیبانی میکنند، هرگاه حرفی درج میشود. به شکل حرف بزرگ نمایش داده میشود، تا زمانیکه یک حرف قابل اتصال بعد از آن درج شود. در اینصورت حرف اول به شکل حرف کوچک خود ظاهر میشود. مثلاً حرف «لام» وقتی تنها است به شکل «ل» مشاهده میشود، اما هنگامی که بعد از آن حرفی مانند «ک» بلافاصله بعد از آن درج میشود، آنگاه حرف «ل» به شکل «لک» دیده میشود.

در بعضی موارد، در نوشتارهای فارسی لازم است تا حرفی به شکل کوچک درج شود بدون آنکه حرفی یا علامتی بعد از آن بیاید. در این موارد از نویسه‌ی «اتصال مجازی» استفاده میشود. برای نمونه شاید لازم باشد تا حرف «ه» به شکل «ه» نمایش داده شده و نیز به همین شکل چاپ شود.

کد این نویسه در استاندارد یونیکد 200D+U است. این نویسه در استاندارد ملی شماره ۶۲۱۹ ایران نیز استاندارد شده است. نام اتصال مجازی اولین بار در [استاندارد ملی ۳۳۴۲](#) ایران استاندارد شده است.

روش درج نویسه‌ی «اتصال مجازی»

اگر چیدمان استاندارد ملی روی دستگاه شما نصب شده باشد (معمولاً در اغلب توزیعهای لینوکس به صورت پیشفرض نصب شده است) کلید B+Alt و یا کلیدی که علامت «~» بر روی آن قرار گرفته است، برای این منظور در نظر گرفته شده است.

برای کسب اطلاعات بیشتر، در بخش مستندات «[صفحه‌کلید استاندارد ایران](#)» و در بخش راه‌حلها «[تغییر چیدمان صفحه‌کلید](#)» را مطالعه فرمایید.

روشهای دیگری نیز وجود دارد که به عنوان نمونه به موردی اشاره میکنیم:

عدد ،کلیدصفحه راست سمت های شماره کمک به و ،دارید نگه را Alt کلید ،کنید روشن را Num lock 0158 را تایپ کنید.

